



Arrest

nr. 79 169 van 13 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 31 december 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 30 november 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13 quinques).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DER HASSELT, die loco advocaat A. TYTGAT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 30 november 2011 heeft de gemachtigde beslist dat aan verzoeker bevel diende gegeven te worden om het grondgebied te verlaten doormiddel van de betekening van een bijlage 13 quinques. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven als volgt luiden:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - ASIELZOEKER

In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan

de persoon die verklaart te heten [P. A.]

geboren te [...], op (in) [...]

en van nationaliteit te zijn : Rusland (Federatie van) het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 25.11.2011 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen (1) (1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen. Brussel, 30.11.2011.“

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat luidt als volgt: “*Schending van het algemeen rechtsbeginsel van het recht op verdediging en artikel 6 al. 3, c van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Doordat door de uitvoering van de beslissing van de verwerende partij verzoeker niet de gelegenheid zal hebben zijn nieuw verzoek van 8 december 2011 (stuk 1) toe te lichten; Terwijl overeenkomstig artikel 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950 stelt dat “een ieder tegen wie een vervolging is ingesteld, heeft in het bijzonder de volgende rechten: zich zelf te verdedigen of daarbij de bijstand te hebben van een raadsman naar eigen keuze of, indien hij niet over voldoende middelen beschikt om een raadsman te bekostigen, kosteloos door een toegevoegd advocaat te kunnen worden bijgestaan, indien de belangen van een behoorlijke rechtspleging dit eisen.” Schending van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur. Doordat niet mag verwacht worden dat Verzoeker, die werd uitgenodigd om zich op 5 januari 2012 om 8 uur aan te bieden bij de Federale Overheidsdienst Binnenlandse zaken, terwijl hij het voorwerp is van een Bevel om het grondgebied te verlaten waarvan de uitvoerbaarheid niet geschorst wordt door huidig verzoekschrift.”*

2.1.2. Vooreerst laat de Raad gelden dat de betrokken aangelegenheid niet binnen het toepassingsgebied van artikel 6 van het EVRM valt, aangezien voormeld artikel 6 slechts toepassing vindt bij het vaststellen van de burgerlijke rechten en verplichtingen van eenieder, of bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolging. Het volstaat te stellen dat de rechten van verdediging op het administratiefrechtelijk vlak alleen in tuchtzaken bestaan. Derhalve zijn de rechten van verdediging niet van toepassing op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de vreemdelingenwet. Verzoekers beschouwingen falen dan ook in rechte.

2.1.2. Verzoekers nieuwe asielaanvraag, ingediend op 8 december 2011, werd onderzocht. Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij poogt voor te houden dat hij niet de gelegenheid zou krijgen zijn nieuw asielverzoek toe te lichten. Verzoeker erkent overigens zelf dat hij zich op 5 januari 2012 diende aan te bieden voor verhoor, zodat hij zelf erkent dat zijn beschouwingen niet kunnen worden aangenomen. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker reeds werd gehoord op 12 januari 2012, en zijn tweede asielaanvraag dezelfde dag werd beëindigd bij beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Het eerste middel is niet gegrond.

2.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan dat luidt als volgt: “*Doordat door de uitvoering van de beslissing van de verwerende partij verzoeker niet de gelegenheid zal hebben te zorgen voor zijn pasgeboren kind dat gehospitaliseerd is en in de onmogelijkheid verkeert te reizen; Moest verzoeker terugkeren naar Ingoesjetië, dan zou hij in de onmogelijkheid verkeren om zijn pasgeboren kind te helpen en bij te staan; Terwijl overeenkomstig de basisprincipes van een humane behandeling Verzoeker het recht moet hebben onmiddellijk beschikbaar te zijn om zijn pasgeboren kind te helpen en bij te staan.”*

2.2.2. De uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900, RvS. 8 januari 2007, nr. 166.392). Een middel bestaat uit de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop, volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden. Een middel waarbij de verwerende partij of de Raad slechts door het interpreteren van de bedoeling van verzoeker kan uitmaken welke schending van welke rechtsregel is bedoeld en de verwerende partij of de Raad zelf het middel interpreteren, is niet ontvankelijk.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegronnd middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC